

Džeše tkhór, „to njeje za mnje;
W pincy mać mi ludžo zabichu,
Loni jachu nana w kurjencu,
Zlósć a hněw tež maju na mnje!“

* * *

Bojosé njeprawdosće čwila je,
Hrozu před prawdosću začuje
Kóždy pakosćak a škódny,
Dokelž hižo ze swědomja wě,
Štož njej' prajiło jom' zhonjenje:
Kajkeho je myta hódny! (30. 5. 1854.)

—*—

82. Pliška a kokula. [51.]

So pliška šeri na hnězdzi
A jejka wohrjewaje;
Duž kokula k njej přileći
A skóržbu slyšeć daše:
„Mi muž je wušoł do swěta,
Što započnu ja samotna?“

Njeh jeničke ja jejko ći
Mjez twoje sobu kladu,
To wulke njej', o njezacpi
Mi wopokazać hnadu,
Kiž moje džěcatka a ja
Ći nihdy zabyć njesmědža.“